

Blir det några Westerqwarnsträffar i sommar?

Tänk så dessa träffar vid Westerqwarn utvecklats. På måndagskvällarna hela sommaren i många år har bilintresserade människor fått sitt lystmäte av veteranbilar uppställda på gräsplanen vid Westerqwarn i Mölntorp. Jag minns hur det började, det var 2004. Upprinnelsen var att några 'Volvo P1800-människor' i bekantskapskretsen tyckte att även de som hade en P1800 skulle träffas lite då och då liksom ägare till andra gamla bilar gjorde. Det var hela Sveriges 'Mr P1800'. Bo Oscarsson från Strömsholm och västeråsaren Roland Rolf med fru Maj-Britt som var mest drivande av idén. Efter lite funderande kom man fram till att Westerqwarn var ett lämpligt ställe. Ägaren till restaurangen där, Sigvard Eriksson, var med på noterna.

Första träffen var vi bara åtta fordon uppställda på den ordinarie parkeringsplatsen, och alla var inte P1800-bilar, även en A-Ford från 1929 var med. Efter hand kom det fler och fler Volvo P1800. Vi fikade och åt glass och beundrade varandras bilar. Någon tyckte, varför inte också låta bilar av andra märken vara med. Sagt och gjort information skickades ut till andra bilklubbar.

Vilket gensvar det blev. Det växte och växte. Folk med vanliga bruksbilar kom också för att titta på de gamla 'pärlorna'. Veterantraktorer dök upp. Ett helt gäng från 'Hallsta Moppers' kom regelbundet liksom många motorcyklister. Sigvard, som pratat om att ha en speciell meny för träffarna, kunde glädjas åt ett rejält uppsving, åtminstone på måndagskvällarna. En ungdomsförening sålde hamburgare på löpande band. Alla stolar var upptagna. Glassen tog slut ibland. Kvällssolen lyste över såväl blänkande stora 'amerikanare', små eleganta P1800 liksom över riktigt gamla åkdon av olika märken.

Lokalpressen hälsade på nästan varje år och gjorde indirekt reklam för träffarna. Till slut hade det hela blivit så stort och vidlyftigt att maken och jag inte riktigt kände igen oss och det var inte lika roligt att åka dit. Dessutom började fler och fler helt nya bilar tränga sig in bland veteranerna. Det var ägare till lyxiga bruksbilar som förstas också ville visa upp vad de hade. Vid ett tillfälle gick vi förbi en ägare till en gammal 'amerikanare'. Han stod och förklarade med grötmyndig röst för åhörarna att det var han som var pappa till att träffarna kommit igång. Men så var det verkligen inte, det vet jag med säkerhet.

Sedan några år finns inte längre Sigvard och P1800-människorna har dragit sig tillbaka. Det är ny regim på Westerqwarn. Det är nya röster som hörs och de från början blygsamma P1800-träffarna har drunknat i det nya sammelsuriet. Så förändras allt under tidens gång.

5 maj 2020

Inger Klintberg Danielsson